

PRĘDZIUCZKO (2) *av*

prędziuczko (1) *WujNT*, **pręciuczko** (1) *Mącz.*

o jasne.

Sł stp brak, Cn: pręciuczko s.v. słodziuchny, Linde XVIII w. s.v. prędk.

Intens. od „prędko” (2) :

1. Szybko upływając (o czasie) (1) :

*Wyrażenie: »prędziuczko przemijający« (1): Abowiem prędziuczko przemiiájące y lekkie to násze vtrapienie [Id enim, quod in praesenti est, momentaneum et leve tribulationis nostrae]/ náder y wyfoce wielką ná wyfokości wáęę chwały wiekuifną w nas/ ípráwuie *WujNT* 2.*Cor* 4/17.*

2. W ciągu krótkiego czasu (1) : [powietrze morowé proszę co inśzého iest; iedno fmród zgniły/ á iádowity/ który zaráz do fercá fye rzuca/ á prędziuczko człowieká zábija *OczkoPrzymiot* 26.]

a. Łatwo, bez dłuższych wstępów, zabiegów, prób (1) : *Arripere celeriter aliquid, Pręciuczko co poyąc y wyrozumieć. Mącz* 346b.

MP